

fuldt, hvor det gælder den nationale Husholdning, som er Statens Basis, at faa saa klare og tydelige Oplysninger som muligt, at faa Kortene paa Bordet, for at vi kunne se, hvordan vi staa i det.

Det forekommer mig, at de Røster, der lyde fra Regeringspartiet baade fra den høje Plads gennem den højtærede Finansministers Mund og ogsaa fra det mere beskedne Niveau, som særligt har sin Repræsentant i det ærede Medlem fra Kellerup — det forekommer mig, at de i Virkeligheden ikke give saa fuldt et Lys og Klarhed som ønskeligt. Man mærker ikke nogen Bestræbelser for at se Sandheden lige i Øjnene, for virkeligt at vurdere Farene og Vanskelighederne for derefter at besejre dem. Man sporer den samme Taktik, som Strudsen bruger, naar den stikker Hovedet i Busken. Der er ikke noget overhængende paa Færde, saa leve vi roligt videre; den Tid den Sorg. Har det været saa længe, kan det vel vare Dyrehavstiden med Der er noget deri, som har en uhyggelig Lighed med den Sætning, som i 4 Ord karakteriserede hele det gamle franske Kongedømme: „Après nous le déluge“, „Efter os Syndfloden“.

Jacobsen: Det har interesseret mig som nyvalgt Medlem i dette Ting at høre den Diskussion, der er foregaaet ved Finanslovens første Behandling, fordi den har kastet Lys over adskilligt af det, der var, fremme ved sidste Valg og viser os, hvad der var Meningen med de Udtalelser, der fremkom. Under Valgkampagnen blev det fra alle Sider bebrejdet Socialdemokratiet, at vi malede den økonomiske Situation for mørkt, og at vi gjorde det, fordi vi vilde have Befolkningen til at se, hvilken Fare vi mente, der var i de militære Foranstaltninger, man ønskede gennemført. Det forekommer mig imidlertid, at den Diskussion, der har været ført her, giver Socialdemokratiet Ret i dets Betragtning. Vel er det rigtigt, at man i de senere Dage er begyndt at trække i Land, men der er af forskellige ærede Talere malet med ret mørke Farver, hvor det gjaldt den økonomiske Situation, og Ordet „spare“ har lydt fra en hvilken som helst Taler, indtil det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) og Finansministeren bad dem nedstemme Tonen for ikke i for høj Grad at komme paa Siden af det, man havde sagt under Valgkampagnen.

Jeg synes at kunne spore, at alle ere enige om, at den finansielle Situation er ret mørk, og at der er Grund til at spare. Men der er en Ting, som man ikke er enig

om, man er ikke enig om Grundene dertil. Jeg kan spare mig Betragtninger over Militærvæsenets Bidrag til den økonomiske Misère, det har min Sidemand til Højre (Bang) gjort saa eklatant, at det ikke er nødvendigt at fordybe sig mere deri. Jeg skal dog sige, at det forekommer mig lidt letvindt, om man kan bruge det Udtryk, at man virkelig vil bruge saadanne Tal for at betegne, hvad vort Militærvæsen har bidraget til den økonomiske Misère, som blev brugt af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) — han sagde 6½ Million — og af den højtærede Finansminister —, han sagde 3½ Million. Det forekommer mig forunderligt, at nogen tør mene, at man kan faa Folk til at tro paa det, enhver kan jo se, at de militære Udgifter have bidraget ganske anderledes til den økonomiske Misère. Jeg skal dog springe over, hvad jeg ellers tænkte paa at sige om dette, men som jeg kan spare af den Grund, jeg før nævned, og kun pege paa, at for saa vidt vi ikke tage Reb i Sejlene i Fremtiden, vil det i Virkeligheden betyde, at de militære Udgifter i Fremtiden ville bidrage ikke saa lidt mere endnu til økonomisk Nedgang for det danske Folk, end det allerede har. For skal der være Mening i — jeg havde nær sagt Galskaben, men det er vel et Udtryk, jeg ikke maa bruge — Militærvæsenet, maa det jo undergaa en Udvikling i teknisk Henseende. Om det Militærvæsen, som vi have faaet vedtaget i Øjeblikket, tør jeg ikke sige, at det ikke passer, det kan være, Sagkundskaben mener, det for nærværende Tid er antageligt, men det er sikkert, at den tekniske Udvikling paa det Omraade skrider fremad, og at vi i Fremtiden maa komme til at ofre meget mere til dette Militærvæsen, hvis vi skulle holde os paa Højde med Tidens Fordringer i saa Henseende. Det vil altsaa blive en evig rindende Kilde til økonomisk Nedgang for os. Naar derfor det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har sagt, at nu vare de militære Love vedtagne, saa var der ikke mere at tale om den Ting, og at nu vare vi færdige med det, siger jeg: Nej, det blive vi ikke færdige med, før Befolkningen er vakt til Forstaaelse af, hvilken uhyre Ulykke for det danske Folk Militærvæsenet er i økonomisk Henseende og paa saa mange andre Omraader.

Den højtærede Finansminister har ved sin Forelæggelse af Finanslovsforslaget lovet os, at Arbejdet for de sociale Reformere ikke skulde blive standset, men han føjede til, at de skulde videre udvikles, naar der